Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

JN201071-1782-3/15

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Хецеговине

Broj: S1 3 U 033497 19 U
Sarajevo, 18.03.2021. godine

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
САРАЈЕВО
Примљено: 23. 03. 2021
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број прилога
СИЖ 01-13-1-351/19

KANCELARIJA ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
Ulica Dubrovačka broj 6
S A R A J E V O

VEZA VAŠ BROJ: US.01-13-1-351-2/19

U prilogu ovog dopisa dostavljamo vam dva primjerka odluke ovog Suda broj: S1 3 U 033497 19 U od 18.03.2021. godine uz vaš spis.

SUD BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO

S U D I J A

Ljiljana Lalović



Број: С1 З У 033497 19 У
Сарајево, 18.3.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца ЈЗУ Завод за медицину рада и спорта РС, Бања Лука, којег заступа пуномоћник Остоја Кременовић, адвокат из Бања Луке, против рјешења број: ЈН2-01-07-1-1782-8/19 од 1.8.2019. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 18.3.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, оспорено рјешење број: ЈН2-01-07-1-1782-8/19 од 1.8.2019. године поништава и предмет враћа туженом на поновни поступак.

Обавезује се тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 977,50 КМ у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-01-07-1-1782-8/19 од 1.8.2019. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против записника о отварању понуда, број: 11-3-26-855-90/19 од 10.7.2019. године, уговорног органа Министарство одбране БиХ, у поступку јавне набавке услуга у подручју здравства-здравствени прегледи и одбијен је захтјев за повратак накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора због погрешне примјене материјалног права и повреде правила поступка. У образложењу тужбе наводи да је тужени пропустио да цијени све жалбене наводе, чиме је починио повреду члана 233. ЗУП-

а, а из наведеног изјашњења уговорног органа се не може закључити да ли је жалба основана или не. Наводи да је жалбу засновао на чињеници да је приликом отварања понуде понуђача ЗУ СЦ Деамедика Бања Лука, представник тужиоца уочио да на коверти оригинала понуде није био печат, а на главној коверти је печат дјелимично био преко селотејпа, а које чињенице упућују на закључак да понуда није припремљена у складу са захтјевима из ТД, односно нема заштите интегритета понуде и омогућено је накнадна неопажена измјена садржаја понуде. Наводи да је и у записнику о отварању понуда садржана идентична примједба комисије која је вршила отварање понуда. Указује да је образложење туженог садржано у једној реченици, а из које се не може закључити да ли је понуда у оспораваном дијелу у складу са захтјевима из ТД. Истиче да тужени није утврдио све релевантне чињенице. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени Канцеларија за разматрање жалби БиХ и уговорни орган Министарство одбране БиХ су предложили да се тужба одбије, остајући код разлога из оспореног акта.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списа и образложења оспореног рјешења произлази да је уговорни орган Министарство одбране БиХ покренуо поступак јавне набавке услуга у подручју здравства-здравствени прегледи, те је дана 10.7.2019. године приступио отварању понуда о чему је сачинио записник број:3-26-855-90/19. Тужилац је изјавио жалбу против наведеног записника коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је утврдио да је на заједничкој коверти учињена овјера печатом, како је то прописано ТД.

Одлука туженог органа није правилна.

Испитујући правилност и законитост оспореног рјешења, ово вијеће је оцијенило да је тужени доношењем рјешења починио битну повреду правила поступка из члана 233. став 2. Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ", број 29/02 . до 53/16). Ова одредба обавезује доносиоца рјешења да у образложењу наведе доказе које је провео и чињенично стање утврђено на основу проведених доказа, разлоге који су били одлучни при оцјени доказа, као и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на онакво рјешење какво је дато у диспозитиву, као и правне прописе на основу којих је ријешена предметна управна ствар. Оспорено

рјешење, међутим, не садржи разлоге који су одлучни за доношење одлуке, односно, садржи само жалбене наводе и изјашњење уговорног органа, те закључак туженог да је на заједничкој коверти учињена овјера печатом, како је то прописано ТД. Из списа, међутим, је видљиво да је подносилац жалбе дао примједбе на записник о отварању понуда, на које тужени није одговорио јасним разлозима, него прихватањем поступања уговорног органа као оправданог, мада је тужени дужан као другостепени орган у другостепеном акту одговорити на све жалбене приговоре у смислу члана 233. Закона о управном поступку БиХ.

Из изложеног слиједи да оспорено рјешење не садржи разлоге о одлучним чињеницама због чега овај суд није могао испитати правилност и законитост оспореног рјешења у односу на чињенично стање, као ни основаност тужиочевих навода да је понуђач ЗУ СЦ Деамедика Бања Лука доставио своју понуду у супротности са захтјевима из ТД, због чега је овај суд тужбу уважио, оспорено рјешење поништио и предмет вратио туженом на поновно рјешавање, примјеном одредбе члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ. У поновном поступку тужени ће цијенити све жалбене приговоре у овој управној ствари и дати разлоге из којих прихвата или не сваки од датих приговора, у смислу одредбе члана 233. став 2. Закона о управном поступку.

Коначно, примјеном одредбе члана 61. Закона о управним споровима БиХ, члана 4. и 5. Закона о судским таксама у поступку пред Судом Босне и Херцеговине (Службени гласник БиХ број: 39/03) и Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката (Службени гласник РС број: 68/05), суд је донио одлуку о трошковима судског поступка. Трошкови се састоје од трошкова за састав тужбе (300 бодова x 2,00 КМ што износи 600,00 КМ) према члану 2. Тарифни број 3, алинеја 7. АТ РС, износа од 150,00 КМ на име паушала према Тарифном броју 12. АТ РС, износа ПДВ-а од 127,50 КМ за који је доставио доказ да је ПДВ обвезник и таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, што укупно износи 977,50 КМ, обзиром да су трошкови изазвани поступањем туженог.

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А
Давор Жилић

